

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság teljes egészében helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének a T-241/10. sz., Lengyel Köztársaság kontra Európai Bizottság ügyben 2013. február 27-én hozott ítéletét;
- az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészele, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2010. március 11-i a 2010/152/EU bizottsági határozatot (az értesítés a C(2010) 1317. számú dokumentummal történt) (HL L 63., 2010. március 12., 7. o.) nyilvánítsa semmisnek, annyiban, amennyiben n az kizárja a közösségi finanszírozásból a Lengyel Köztársaság által engedélyezett kifizető ügynökség által kifizetett 279 794 442,15 PLN és 25 583 996,81 euró összeget;
- a Bíróság az Európai Bizottságot kötelezze a Törvényszék és a Bíróság előtti eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Die Lengyel Köztársaság az alábbi jogalapokra hivatkozik a megtámadott ítélettel szemben:

1. Az 1782/2003/EK rendelet 20. cikkének téves értelmezésére alapított jogalap, mivel a Törvényszék abból indult ki, hogy e rendelkezés előírja teljesen vektorizált LPIS-GIS-System (mezőgazdasági parcellák számítógépes térinformatikai rendszer alkalmazásán alapuló azonosításra szolgáló rendszer) vagy egy azzal egyenértékű rendszer bevezetését, jóllehet az e rendelkezésben előírt rendszerszabványok teljesítéséhez nem szükséges a teljes vektorizálás.
2. A 796/2004/EK rendelet 53. cikkének téves értelmezésére alapított jogalap, mivel a Törvényszék abból indult ki, hogy a szándékos jogsértés miatti szankciókat akkor is ki kell szabni, ha a fogadó cselekményének szándékossága nem került jogerősen megállapításra.
3. A megtámadott ítélet kellő indokolásának hiányára alapított jogalap. A Lengyel Köztársaság szerint a Törvényszék nem állapította meg, hogy az 1782/2003/EK rendelet 20. cikkéből következő mely anyagi és alaki követelményeket nem teljesítették ténylegesen. A Törvényszék nem indokolta meg azt sem, hogy a cselekvés szándékossága bírósági eljárás keretében történő megállapításának lehetősége mennyiben vezetett a lengyel hatóságok által bevezetett fizetési rendszernek az agrárpolitika céljaival történő összeegyeztethetlenséghez. A Törvényszék továbbá nem állapította meg, hogy a lengyel hatóságok által végzett számítások miért voltak inkoherezensek a pénzeszközök vonatkozásában fennálló tényleges kockázattal.
4. A kontradiktórius eljárás elvének és a tisztességes eljáráshoz való jognak a Lengyel Köztársaság által benyújtott bizonyí-

tékok figyelmen kívül hagyása és a jogvita tárgyán történő túlterjeszkedés okán történő megsértésére alapított jogalap. A Törvényszék ugyanis a Lengyel Köztársaság által a területek támogatási jogosultságának megállapítására vonatkozó rendszer vonatkozásában benyújtott bizonyítékokat és magyarázatokat nem értékelte és nem állapította meg az Opolei vajdaságra (Województwo opolskie) vonatkozó ellenőrzés terjedelmének mértékét. Ráadásul a Törvényszék a vizsgálata túlterjedt a Bizottság kifogásainak és a vitatott határozat általa történő kibocsátásának alapját képező tárgyon.

A Törvényszék (harmadik tanács) T-607/11. sz., Henkel AG & Co. KGaA és Henkel France kontra Európai Bizottság ügyben 2013. március 7-én hozott végzése ellen a Henkel AG & Co. KGaA és a Henkel France által 2013. május 24-én benyújtott fellebbezés

(C-283/13. P. sz. ügy)

(2013/C 215/12)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: Henkel AG & Co. KGaA és Henkel France (képviselők: F. Brunet, E. Paroche avocats, E. Bitton advocate)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Dán Királyság

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a végzést annyiban, amennyiben az megállapította, hogy a Henkel által a Törvényszékhez benyújtott, a megtámadott határozat megsemmisítése iránti keresetben foglalt kérelemről nem szükséges határozni (a végzés rendelkező részének 1) pontja);
- állapítsa meg, hogy a Henkelnek a Törvényszékhez benyújtott keresete nem tárgytalan, és elfogadható, továbbá a releváns tények újbóli vizsgálata céljából utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé;
- helyezze hatályon kívül a végzést annyiban, amennyiben az elrendelte, hogy a Henkel viseli saját költségeit és a Bizottság költségeit, ideértve a T-607/11. R. sz. ügyben az ideiglenes intézkedés iránti kérelemmel kapcsolatban felmerült költségeket is (a végzés rendelkező részének 4) pontja), továbbá a Bizottságot kötelezze a jelen eljárás és a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen fellebbezés négy jogalapon alapul, amelyekkel a fellebbezők a Törvényszék azon megállapítását vitatják, hogy nem fűződik érdekük a Törvényszék előtt a megtámadott határozat elleni keresetindításhoz. A Törvényszék ugyanis tévesen állapította meg, hogy a megtámadott határozat az ADLC határozatát követően tárgytalanná vált, amelyben az ADLC megállapította, hogy a fellebbezők védelemhez való joga tiszteletben tartásának biztosításához nem szükséges a dokumentumok megküldése, és hogy a dokumentumok nem relevánsak az ADLC előtti ügy elemzéséhez.

Ezzel szemben a fellebbezők úgy érvelnek, hogy továbbra is jogos érdekük fűződik a Törvényszék előtti keresetindításhoz, mivel a francia eljárásban e dokumentumokra kell támaszkodniuk annak bizonyítása érdekében, hogy i. a COMP/39.579 ügyben szankcionált tények megegyeznek a francia eljárásban vizsgált tényekkel, illetve legalábbis szorosan kapcsolódnak azokhoz, ami hatással van Franciaországban a fellebbezők jogállására az engedékenység tekintetében; és ii. a Henkel azon követelése, hogy engedélyezzék számára a dokumentumok felhasználását a francia eljárásban, nem tekinthető az engedékenységet kérelmező fél együttműködésének olyan hiányaként, amely 30 %-os helyett 25 %-os bírságsökkentést indokol, amint ezt az ADLC megállapította, hanem azt egy törvényes jog és érdek gyakorlásának, nevezetesen a védelemhez való jog gyakorlásának kell tekinteni.

E fellebbezés négy jogalpból áll:

- Először is a Törvényszék elferdítette a tényeket, mivel tévesen állapította meg, hogy az ADLC határozatát követően nincs más eljárási szakasz, amelyben a dokumentumokat felül lehetne vizsgálni, ha a megtámadott határozatot megsemmisítenék, és a dokumentumokat megküldenék az ADLC-nek;
- Másodszor a Törvényszék elferdítette a tényeket, amikor tévesen értelmezte a dokumentumok megküldése iránti kérelem valódi célját, mivel megállapította, hogy a kérelem célja csak az, hogy az ADLC meg tudja vizsgálni a dokumentumokat, miközben fő célja az volt, hogy a Henkel a francia eljárásban a dokumentumokra vonatkozó vita révén gyakorolni tudja védelemhez való jogát;
- Harmadszor a végzés az indokolás hiányában szenved, mivel a Törvényszék megállapította, hogy a Henkelnek nem fűződik érdeke a keresetindításhoz, anélkül hogy felülvizsgálta volna a Henkel által előadott érveket;
- Negyedszer a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel nem vizsgálta meg, hogy a Henkelnek nem fűződik-e továbbra is érdeke a Törvényszék előtti keresetindításhoz, annak érdekében, hogy elkerülje jogellenes aktus megismétlődését.

Mindezen okokból a fellebbezők arra kérik a Bíróságot, hogy a végzést semmisítse meg.

A Törvényszék (harmadik tanács) T-64/12. sz., Henkel AG & Co. KGaA és Henkel France kontra Bizottság ügyben 2013. március 7-én hozott végzése ellen a Henkel AG & Co. KGaA és a Henkel France által 2013. május 24-én benyújtott fellebbezés

(C-284/13. P. sz. ügy)

(2013/C 215/13)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: Henkel AG & Co. KGaA és Henkel France (képviselők: F. Brunet, E. Paroche avocats, E. Bitton advocate)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a végzést annyiban, amennyiben az megállapította, hogy a Henkel által a Törvényszékhez benyújtott, a megtámadott határozat megsemmisítése iránti keresetben foglalt kérelem elfogadhatatlan;
- állapítsa meg, hogy a Henkelnek a Törvényszékhez benyújtott keresete nem tárgytalan, és elfogadható, továbbá a releváns tények újbóli vizsgálata céljából utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé;
- helyezze hatályon kívül a végzést annyiban, amennyiben az elrendelte, hogy a Henkel viseli saját költségeit és a Bizottság költségeit (a végzés rendelkező részének 3) pontja), továbbá a Bizottságot kötelezze a jelen eljárás és a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen fellebbezés három jogalapon alapul, amelyekkel a fellebbezők a Törvényszék azon megállapítását vitatják, hogy nem fűződik érdekük a Törvényszék előtt a megtámadott határozat elleni keresetindításhoz. A Törvényszék ugyanis tévesen állapította meg, hogy a megtámadott határozat az ADLC határozatát követően tárgytalanná vált, amelyben az ADLC megállapította, hogy a fellebbezők védelemhez való joga tiszteletben tartásának biztosításához nem szükséges a dokumentumok megküldése, és hogy a dokumentumok nem relevánsak az ADLC előtti ügy elemzéséhez.

Ezzel szemben a fellebbezők úgy érvelnek, hogy továbbra is jogos érdekük fűződik a Törvényszék előtti keresetindításhoz, mivel a francia eljárásban e dokumentumokra kell támaszkodniuk annak bizonyítása érdekében, hogy i. a COMP/39.579 ügyben szankcionált tények megegyeznek a francia eljárásban vizsgált tényekkel, illetve legalábbis szorosan kapcsolódnak azokhoz, ami hatással van Franciaországban a fellebbezők jogállására az engedékenység tekintetében; és ii. a Henkel azon követelése, hogy engedélyezzék számára a dokumentumok felhasználását a francia eljárásban, nem tekinthető az engedékenységet kérelmező fél együttműködésének olyan hiányaként,